

Rózsafüzér Királynéja

Május

PLÉBÁNIÁNK ÉLETE

1146 Budapest, Thököly út 56.

www.rozsafuzerkiralyneja.hu

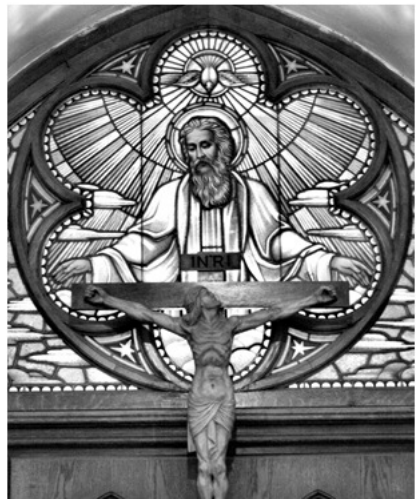
ÜNNEPEK AZ IRGALMASSÁG ÉVÉBEN

„Állandóan szemlélünk kell az irgalmasság misztériumát. Ez számunkra az öröm, a derűs nyugalom és a béke forrása. Üdvösségünk feltétele. Irgalmasság: a szó, amely kinyilatkoztatja a Szentháromság misztériumát. Irgalmasság: a végső és legnagyobb tett, amellyel Isten élénk siet. Irgalmasság: az alapvető törvény, amely minden ember szívében ott lakik, aki őszintén tekint a testvérrre, akivel az élet útján találkozik. Irgalmasság: az út, amely egyesíti Istent és az embert, mert kitarja a szívét arra a reményre, hogy bűneink korlátai ellenére mindenkor szeretnek bennünket.” (Ferenc pápa)

Ha kinyitjuk a katolikus naptárat, a húsvéti időben sok ünnepet találunk. A legnagyobbak – időrendi sorrendben: Urunk mennybemene-tele, Pünkösd, Szentháromság vasárnapja, Úrnapja. És az egész május a Szűzanya hónapja... és még sok szent ünnepe is.

Az Irgalmasság évében ezeken az ünnepeken keresztül is árad a kegyelem, Isten sok-sok ajándéka. Figyeljük tehát a naptárt, illetve az ünnepeket. Készüljünk lelkileg is mindegyikre, jöjjünk, hogy minél több kegyelmet nyerhessünk, ünnepeljünk együtt!

- Nagy Károly plébános -

Ferenc pápa imája az irgalmasság évére

Urunk Jézus Krisztus, Te megtanítottál minket, hogy irgalmasok legyünk, mint a mennyei Atya, és azt mondtad nekünk, hogy aki téged lát, az Őt látja. Ragyogtasd ránk arcodat és szabadok leszünk.

Szeretettel teli tekinteted megszabadította Zakeust és Mátét a pénz rabságából; a házasságtörő asszonyt és Magdolnát attól, hogy boldogságukat csupán egy teremtményben keressék; sírásra fakasztotta Pétert a tagadása után, és biztosította a mennyországot a bűnbánó latornak. Add, hogy valamennyien személyesen hozzánk szólónak halljuk szavaidat, melyeket a számáriai asszonynak mondta: „Ha ismernéd Isten ajándékát!”

Te vagy a láthatatlan Atya látható arca, azé az Istené, aki mindenhatóságát elsősorban a megbocsátás és az irgalmasság által mutatja meg. Add, hogy az Egyház a világban a Te látható arcod legyen, feltámadt és megdicsőült Uráé.

Te azt akartad, hogy papjaid is gyöngeséggel legyenek felruházva, hogy igaz együttérzéssel viseltessenek azok iránt, akik tudatlanságban és tévedésben vannak. Add, hogy bárki hozzájuk járul, úgy érezze, hogy Isten várja, szereti őt és megbocsát neki.

Küldd el Lelkedet és szentelj meg mindnyájunkat felkenése által, hogy az irgalmasság szentéve legyen az Úr kegyelmi esztendeje, és Egyházad megújult lelkesedéssel vihesse el a szegényeknek az örömhírt, hirdesse a börtönök foglyainak és az elnyomottaknak a szabadságot, a vakoknak pedig adja vissza látásukat.

Szűz Mária, az Irgalmasság Anyja közbenjárására kérjük ezt Tőled, aki élsz és uralkodol az Atyával és a Szentlélekkel egységben mindörökkön-örökké.

Amen.

„EGY TEMPLOM, EGY CSALÁD”

lelkigyakorlatunk

Az Irgalmasság Évében

Kecskemét, 2016. augusztus 11-15.

Részvételi díj: **18.000,- Ft/fő/4 éjszaka** (szállás+étkezés)

Gyermekeknek kedvezményes szállásdíjak

Jelentkezési lap a plébánián ill. a sekrestyében kérhető

Jelentkezni **5000,- Ft/felnőtt** befizetésével lehet Károly atyánál vagy az irodában

Plébániai közösségünk minden tagja hivatalos 0-100 éves korig!

AZ IRGALMASSÁG CSELEKEDETEI

TESTI + LELKI

IRGALMASOK, MINT AZ ATYA

 AZ ÉHEZŐKNEK ÉTELT ADNI	 A BŰNÖSÖKET MEGINTENI
 A SZOMJAZÓKNAK ITALT ADNI	 A TUDATLANOKAT TANÍTANI
 A SZEGÉNYEKET FELRUHÁZNI	 A KÉTELKEDŐKNEK JÓ TANÁCSOT ADNI
 AZ UTASOKNAK SZÁLLÁST ADNI	 A SZOMORÚAKAT VIGASZTALNI
 A BETEGEKET MEGLÁTOGATNI	 A BÁNTALMAKAT TÜRELEMMEL VISELNI
 A BŐRTÖNŐK LAKÓIT MEGLÁTOGATNI	 AZ ELLENŰNK VÉTKEZŐKNEK MEGBOCSÁTANI
 A HALOTTAKAT ELTEMETNI	 AZ ÉLŐKÉRT ÉS HOLTAKÉRT IMÁDKOZNI

BOLDOGOK AZ IRGALMASOK, MERT NEKIK IS IRGALMAZNAK! (MT 5, 7)

Karizmák Ünnepe *Máriaremete, 2016. máj. 17.*

FŐEGYHÁZMEGYÉNK CSALÁDI ÉS IFJÚSÁGI NAPJA PÜNKÖSDHÉTFŐN

- **9.00 órakor** sátornyitás (bemutakoznak plébániák, mozgalmak, szerzetesrendek)
- Plébániánk saját sátránál szeretnénk bemutatni 100 éves templomunk életét
- **12.00 órakor** a rokisok közös csoportképe és Úrangyala imája plébániánk sátránál
- **13.15** az Irgalmasság Útja a Főpásztor vezetésével (Irgalmasság kapuján átlépés)
- **15.00** Ünnepi szentmise (főpásztorunkkal és főegyházmegyénk papjaival)

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Milyen szép az édesanya!

Milyen szép az Édesanya állandó összeszedettségében, ahogy az evangélium bemutatja: „Megőrizte és szívében forgatta mindezeket a szavakat” (Lk 2,51). Ennek a teli csendnek varázsa van a szerető lélekre.

Hogyan tudnék én Máriaként élni, az ő misztikus csendjében, mikor a mi hivatásunk sokszor az, hogy beszéddel hirdessük az evangéliumot, mikor a mi feladatunk, hogy

mindenütt jelen legyünk, a palotákban, a konyhókban, az éttermekben, az utcán, az iskolákban, mindenütt?

Az Édesanya is beszélt. Adta Jézust. Soha senki sem volt a világon nagyobb apostol. Soha senkinek sem volt olyan szava, mint Neki, aki az Igét adta.

Édesanyánk valóban és méltán az Apostolok Királynője.

És ő hallgatott. Hallgatott, mert ketten egyszerre nem beszélhettek. A szó mindig a csendre támaszkodik, mint a festmény a háttérre.

Hallgatott, mert teremtmény. Mert a semmi nem beszél. De erre a semmire támaszkodva Jézus beszélt: kimondta önmagát. Isten, a Teremtő és Minden, beszélt a teremtmény semmiségéből.

Hogyan éljem hát Máriát, hogyan járja át életemet illatával az ő varázsa?

Úgy, hogy elhallgattatom magamban a teremtményt, és ebből a csendből hagyom beszélni az Úr Lelkét.

Így élem Máriát és így élem Jézust. Élem Jézust Máriában. Élem Jézust, amikor élem Máriát.

(Chiara Lubich)

A munka, mint a szeretet kifejezése

A názáreti család életében ennek a szeretetnek minden napos kifejezője a munka. Az evangéliumi elbeszélés közli, hogy az a munka, amellyel József a család megélhetését biztosította, az ácsmesterség. E mögött az egyszerű szó mögött rejtőzik József egész felnőtt élete. Jézus számára ezek a rejtett élet évei, melyekről az evangélista a templomi esemény után ennyit mond: „Ezután visszatért velük Názáretbe, és engedelmeskedett nekik” (Lk 2,51). Ez az „alávetettség”, vagyis Jézus engedelmessége a názáreti házban, Jézusnak József munkájában való részvételét is jelenti. Ő, akit az „ács fiának” tartottak, vélt atyjától megtanulta az ácsmesterséget. Amiként a názáreti család az üdvösség és szentség rendjében az emberi családok példaképe, hasonlóképpen elmondhatjuk ezt Jézus munkájáról is, melyet József, az ács oldalán végzett. Korunkban az Egyház azzal kívánta kiemelni ennek a jelentőségét, hogy május hó első napjára helyezte munkás Szent József liturgikus emléknapját. Az evangéliumban nagy becsületnek örvend az emberi munka, különösen, ha azt kézzel végezték. A munka együtt lépett be a Megtestesülés misztériumába Isten Fiának emberségével, sőt sajátos módon részesült a megváltásból. József, munkapadjának köszönhetően, amelyen Jézussal együtt végezte tevékenységét, az emberi munkát is közelebb vitte a megváltás titkához.

Abban, hogy Jézus emberileg növekedett „bölcességben, korban és kedvességben”, jelentős szerepet játszott a tevékenység erénye, a szorgalom, hiszen a munka „érték az ember számára”, alakítja a természetét és „képesé teszi arra, hogy tökéletesedjen emberségében”.

A munka jelentősége az ember életében megköveteli, hogy elfogadjuk azon elemeket, „melyek lehetővé teszik minden ember számára, hogy munkája révén közelebb kerüljön Teremtő és Megváltó Istenéhez, együttműködjék vele az ember és világának üdvösségére irányuló tervben, Krisztus iránti barátsága mélyüljön, hite által pedig részt vegyen Urunk papi, prófétai és királyi hármaskörében”.

Végeredményben a mindennapi élet megszenteléséről van szó, amelyre mindenkinek törekednie kell saját helyzetének megfelelően, s amelyet segíthet egy mindenki számára elfogadható példakép: „Szent József a példakép azoknak az alázatosoknak, akiket a kereszténység nagy célokra rendel... Ő annak a bizonyítéka, hogy nincs szükség rendkívüli dolgokra ahhoz, hogy az emberek Krisztus jó és hiteles követői legyenek, csak általános, emberi, egyszerű, de igaz és hiteles erények szükségesek.”

(Szent II. János Pál pápa apostoli buzdítása Szent József személyéről, valamint Jézus Krisztus és az egyház életében kifejtett tevékenységéről - idézet)

A hívó keresztények életéből mindig sugárzott az örök élet reménye. Különösen szembeötlő ez a biztonság azoknak a vértanúknak utolsó napjaiban, akik hitük megtagadásával megmenthették volna életüket. Az ősegyház vértanúi mellett ismerjünk meg most egy újabb korit.

- VIII. Henrik angol király beleszeretett egy udvarhölgyébe. Arra kérte a pápát, hogy bontsa föl előző házasságát. A pápa ezt nem tehette meg. Ezért Henrik elszakadt az Egyháztól, országa előkelőit pedig kényszerítette, hogy ismerjék el őt az angol Egyház fejének. A király volt kancellárja, Morus Tamás erre nem volt hajlandó. Ezért a király börtönbe záratta. Feleségét küldték hozzá, hogy vegye rá a hűségesküre. „Mit gondolsz, hány évet élhetnénk még együtt?” - kérdezte tőle Tamás. - „Talán huszat is” - válaszolta reménykedve az asszony. - „Hűsz évért adjam oda örökkévalóságomat?” - kérdezte a férje. - Derűsen megbékélten hajtotta fejét a bárd alá (+1535). - A hóhérhoz így szólt: „Te vagy a legnagyobb jótevőm. Te segítesz át az örökkévalóságba.”

- Az örök élet hite él minden mélyen vallásos emberben. Ezernyi példa közül egyet idézzünk még, Gárdonyi Gézáét, aki (néhány éves egyházellenes időszakát leszámítva) mélyen hívó ember volt. Sírjára ennyit íratott: „Csak a teste”. A halálról pedig így vélekedett:

A halál nekem nem fekete börtön,
nem fázlaló, nem is rút semmiképpen:
egy ajtó bezárul itt lenn a földön
s egy ajtó kinyílik ott fenn az égen,
ez a halál.

Tomka Ferenc: Találkozás a kereszténységgel

„Túl, túl a határokon
hol az idő véget ér, valaki vár
Tudom vár, ó valaki vár,
reám vár, valaki vár
Tudom vár, ó valaki vár, reám vár,
valaki vár, valaki vár, valaki vár, valaki vár

A láthatatlan álmok fókuszán,
a térbe görbült fényen át
Új dimenziókba rendezem
lelkem algoritmusát
A szenvedélytől mentes optikát
a végtelenre állítom,
Eltűnő parányi pont csupán
a visszaváró csillagom”

/Fonográf együttes: Valaki vár/

Juhász Gyula: **Szimpozion**

Valahol lenni kell egy lakomának,
Hová hivatalos, kit idelelenn
Halálba űzött az éhség, a bánat,
A reménytelen szerelem.

Valahol lenni kell egy palotának,
Hová bejáratos, kit idelelenn
Minden örömből és fényből kizártak
S elhullt a rögös útfelen.

Valahol lenni kell egy orgonának,
Melyen majd egyszer befejezhetem
A dallamot, mely itt halálba bágyadt
S amely az életem nekem!

Szentlélek-szeminarium

Hatan vettünk részt tavasszal az Emmausz (karizmatikus) közösség által tartott Szentlélek szeminariumon. 8 héten át hétfő esténként a Thököly úti Emmausz házban gyűltünk össze, ahol egy rövid ima után Katona István atya tanított, majd kiscsoportokban beszéltük meg a témához adott kérdéseket. A találkozások között minden nap kb. 20 perces elmélkedés volt a „házi feladat”, mindenki-
nek ugyanazok a szentírási részletek egy jól kidolgozott tematika szerint.

A szeminarium célja, hogy a résztvevőket elvezesse a Szentlélek erejének megtapasztalásához vagy újra felfedezéséhez, hitben megerősödjenek és az ember-, Isten-, egyházkép a helyére kerüljön.

A szeminarium egyik eleme volt az életgyónás, az ún. Lélek-áradás és a záró szentmise vagyis a küldetési mise.

A Lélek-áradás alkalmával minden résztvevőért külön imádkoztak a Szentlélek kiáradását kérve, hálat adtunk a kapott karizmákért és igyekeztünk szívünkbe vésni a kapott próféciaikat.

„Aki szívébe fogadja a Szentlelket, annak személyisége csodálatos módon kibontakozik és teljessé válik.”

Mindannyian új lendületet kaptunk kereszténységünk komolyabb megélésében, az imaéletünkben, a házastársi szeretetünkben, a szülői szerepünk felelősségének felfogásában... De talán legjobban abban a hitben erősödünk meg, hogy a Szentlélek valóban létezik, közöttünk van, általunk cselekszik és bátran kérhetjük a vezetését egészen a legapróbb kérdésekben is. Örömmel kutatjuk a nekünk ajándékozott karizmákat (mert mindenki kapott!), legyenek azok elhanyagolhatónak tűnőek akár, a Szentléleknek tervei vannak vele. Nekünk pedig ezeket az ajándékokat óvni kell, kamatoztatni és mindenek előtt mások javára használni.

- Markóné Ági -

Ne nyugtalanodjék szívetek. Hisztek Istenben, és bennem is higgyetek. Atyám házában sok hajlék van. Ha nem így volna, mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni számotokra? És ha már elmentem és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. Hiszen ismeritek az utat oda, ahova én megyek. (Jn 14,1-4)

A Szentháromság élete

Amikor Isten Fia emberré lett, magára vette természetünket, de magával hozta isteni hazájának, a Szentháromságnak életformáját. Életében, magatartásában felfedezhetjük az isteni életformát, a szentháromságos szeretet titkát.

Jézus szentháromságos életet élt a földön: az Atyával és az emberekkel való kapcsolatában egyaránt.

a) A földön is megmaradt teljes egységben az Atyával és a Szentlélekkel. Ezért érthető, amit mondott, hogy „az Atya szereti a Fiút, és kezébe ad mindent”. (Jn 3,35). S így különösen érthető az is, hogy Jézus teljesen átadta magát az Atya akaratának.

b) Jézus élete azt is tanítja, hogy a Szentháromság személyeit egyesítő, mindent átadó szeretet nem lezárt, hanem kitárul az emberek felé is. Jézus a Szentháromság mindent átadó szeretetével szeret bennünket: úgy, ahogyan az Atya szereti Őt. (Jn 15,9) És mindent odaad nekünk: tanítását, dicsőségét, életét. (Jn 17,13.22)

Jézus ajándékozó, szentháromságos szeretete jelenik meg az emberek iránti magatartásában: a) amikor megtestesült, egyé vált minden emberrel. Nemcsak hasonló lett hozzánk, hanem titokzatos kapcsolatba lépett mindnyájunkkal, magára vette minden ember sorsát. b) Tanító-gyógyító működése során együtt érzett minden emberrel. Tanításában egész szívét nekünk ajándékozta, mindent elmondott, amit az Atyától hallott. (Jn 17,7) c) Végül meghalt értünk, majd nekünk ajándékozta a Szentlelket, és a Szentháromság isteni életének részeseivé tett. (...)

Jézus azért jött, hogy meghívja az embert a szentháromságos életre: 1. arra, hogy mi is tegyük Isten akaratát (vö. 14. l.). 2. és hogy úgy szeressük egymást, ahogy Ő szeretett minket (vö. 17.18. l.). Aki elkezd így élni, az nemcsak utánozza az isteni életet, hanem abban maga a Szentháromság él, maga Jézus él. Aki így él - mondja Jézus -, azt Atyám is szeretni fogja. Hozzá megyünk és benne fogunk lakni. (Jn 14,23)

Jézus elhozta a Szentháromság életformáját a földre, de ez az életforma csak közösségben jelenhet meg a maga teljességében. És Jézus nem kisebb ideált állít követői elé, mint hogy akkora egység valósuljon meg közösségükben, mint a Szentháromságban: "Legyenek mindnyájan egy, amint Te, Atyám, bennem vagy és én Tebenned, úgy legyenek ők is egy mibennünk". (Jn 17,21) A kölcsönös szeretet, illetve az egység megvalósulása Jézus legfőbb vágya és végrendelete. Ez az egyház és minden keresztény közösség célja.

(Forrás: Tomka Ferenc - Találkozás a kereszténységgel c. hittankönyv)

Az ünnep teljes neve: Az Úr Testének és Vérénekünnep.

Az egyházi évben - a húsvéti időt lezáró - Pünkösdvasárnap után két héttel tartjuk. Az ünnep eredete mindenekelőtt az 1263-ban történt híres bolsenai eukarisztikus csodához kapcsolódik. Az Apostolfejedelem sírjához zarándokló cseh pap nem messze Rómától szentmisét mutatott be a bolsenai Szent Krisztina templomban. Az átváltoztatás pillanatában kétségek gyötörték afelől, hogy a kenyér és a bor valóban Krisztus testévé és vérévé válik-e. Ekkor a pap megdöbbenve vette észre, hogy a megtört ostyából vércseppek hullottak a korporáléra. A nagy tisztelettel körülvett ereklyét 1264. június 19-én átvitték Orvietoba, abba a városba, ahol éppen IV. Orbán pápa tartózkodott. Ő hirdette ki Úrnapja ünnepét az 1264. szeptember 8-án kelt Transitorius bullával, melyben a Pünkösöd nyolcadát követő első csütörtökre tűzte ki Úrnapja megünneplését. A hagyomány szerint Aquinói Szent Tamás írta az ünnepre a liturgia szövegét. A szentmisében az "átváltoztatástól" kezdve Jézus teste és vére jelen van a kenyér és a bor "színében". Ez a jelenlét megmarad, ezért őrizzük a Szentostyát a Tabernákulumban, és az örökmécs jelzi, hogy Jézus itt van velünk. Az Oltáriszentésgben jelenlévő Jézusnak térdhajtással adunk tiszteletet.

Az Eukarisztia vétele senki másnak nincs megengedve, csak annak, aki hiszi, hogy igaz az, amit tanítunk, és azután a bűnbocsánat és az újjászületés fürdőjében már megkeresztelkedett, és úgy él, ahogy azt Krisztus meghagyta. Mert az Eukarisztiát nem közönséges kenyérként, sem közönséges italként vesszük magunkhoz, hanem úgy, mint az Isten Igéje által megtestesült Jézus Krisztusnak, a mi Üdvözítőnknek a mi üdvösségünkért felvett testét és vérét. Éppígy erről a táplálékról – amelyben az ő szavait tartalmazó imával hálát adunk, és amelyből testünk és vérünk az átváltozás értelmében táplálkozik – azt a tanítást kaptuk, hogy ez ugyanannak a megtestesült Jézusnak a teste és vére.

Mert az apostolok is az ő irataikban, amelyeket evangéliumoknak nevezünk, azt tanítják, hogy Jézus így hagyta meg nekik: hogy tudniillik, kezébe vette a kenyeret, és miután hálát adott, ezeket mondotta: Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Ez az én testem; hasonlóképpen kezébe vette a kelyhet, hálát adott, és ezeket mondotta: Ez az én vérem, és hogy mindezt egyedül csak rájuk bízta. Ettől az időtől kezdve magunk között mi is folyton megújítjuk az ő emlékezetét, és mi, akik ezt végezzük, befogadjuk mindazokat, akik ezt kívánják; és mindenkor egységben vagyunk.

Mindenért, amit magunkhoz veszünk, áldjuk a mindenség Teremtőjét Fia, Jézus Krisztus és a Szentlélek által.

Vasárnap a városokból és a falvakból mindnyájan egy helyre összegyűjünk, és az apostolok buzdításait vagy a próféták írásait olvassuk, amennyire az idő engedi.

Amikor pedig a lektor elvégezte az olvasást, az előljáró int és buzdít a hallott fontos dolgok követésére.

Ezután mindnyájan felállunk, és közösen imádkozunk; majd – mint említettük – imádkozás után kenyeret és bort és vizet hoznak; és az előljáró – amennyire erejéből telik – imádságot és hálaadást mond, s a nép ráfeleli: Ámen. Majd azokat, amikkel hálaadást mondtunk, szétosztják, és a jelenlevők mindegyike magához veszi, a távollevőknek pedig diakónusok viszik el.

Azok, akik tehetősek, és szándékukban áll – ki-ki a maga mértéke szerint –, adakoznak, és a gyűjtés eredményét az előljárónak átadják, és ő osztja szét az árváknak és özvegyeknek, a betegeknek és azoknak, akik valami miatt arra rászorulnak, a börtönben sínylődőknek, valamint az ott tartózkodó jövevényeknek; egyszóval minden rászorulónak gondját viseli.

Vasárnap ugyanis mindnyájan egybegyűlünk, azért, mert ez a hétnek első napja, amikor Isten a sötétséget megszüntette, és az anyagvilágot megteremtette; de azért is, mert Jézus Krisztus, a mi Megváltónk ezen a napon támadt fel a halálból. A szombat előtti napon keresztre feszítették őt, s harmadnap, azaz vasárnap, apostolai és tanítványai előtt megjelent, és megtanította őket arra, amiket nektek is megfontolás végett továbbadtunk.

(Szent Jusztnusz vértanú 100-165)

FELNÓTT ELSŐÁLDOZÓNKAT KÉRDEZTÜK

- **Hogy jutott eszedbe felnőtt fejjel, hogy elsőáldozó legyél?**

- A megterésem pillanatában éreztem, hogy végig akarok menni az úton.

- **Hogy vezetett a Jóisten a templomunkba?**

- Láttam azt, hogy „élet” van ebben a templomban, tehát lelkes plébános vezet.

- **Mi a választott igéd? Miért ezt választottad?**

- „Keressetek és találtok, kérjétek és adnak nektek, zörgessetek és megnyitják nektek.” Ez talán az egyik legfontosabb mondanivaló azoknak, akik el szeretnének indulni Jézus útján, hiszen válaszokat keresünk kérdéseinkre, és tudnunk kell azt, hogy Jézus minden segítséget megad nekünk.

- **Húsvétkor lettél elsőáldozó. Milyen érzés naponta misére járn, áldozni? Mit jelent ez számodra?**

- Nekem a misék jelentik a nap csúcspontját, feltöltődöm és tanulok alattuk. Az áldozás is erőt és boldogságot ad nekem, közelebb visz Jézushoz. Megértem azt, hogy hibáimmal együtt szeret és utat mutat arra, hogy kiküszöböljem hibáimat, hiszen a célom az, hogy szentté váljak. /Flaisz Gábor/

Az utóbbi időkben újra felélénkült az üzletek vasárnapi nyitva tartásáról szóló vita, amely nem csak a társadalomban általában, hanem az egyház hívei között is kérdéseket vetett fel, sőt nem ritkán indulatokat ébresztett. Ezért fontosnak tűnik, hogy a Szentírásból kiindulva, mindenféle napi politikai állásfoglalástól mentesen, átgondoljuk a keresztyén tanítást, és az alapján alkossunk véleményt erről az örök érvényű, és most újra időszerűvé vált kérdésről – mármint a vasárnapi munkavégzés kérdéséről.

A Szentírás az Úr napjának megszentelését, (és az ehhez kapcsolódó munka beszüntetését) több fontos helyen is elénk tárja. Ezek közül a legfontosabbak, a Tízparancs üzenete, az egyiptomi fogságból való szabadulás értelmezése, Jézus feltámadásának örömhíre, és Jézus tanítása a szombat törvényének megtartásáról. A Tízparancs harmadik parancsa a teremtéstörténetre utal, amely szerint az Úr a világ megteremtése után, vagyis a „hetedik napon megpihent”, majd ezt a napot „megáldotta és megszentelte” (Kiv 20,11). Az Írás ezt összekapcsolja az ember életével, amikor kinyilvánítja: „A hetedik nap a szombat, az Úrnak szentelt pihenés napja” (Kiv 31,15). Lényeges, hogy ez a pihenés nem csak a munka abbahagyását, tehát a test pihenését jelentette, hanem az Úrnak szentelt pihenést, vagyis az imádságot, a vallásos életben való elmélyülést is magában foglalja. A törvény aprólékos előírásai is ennek megvalósulására törekedtek.

A másik fontos ószövetségi rész, amely az Úr napjára, a szombatra vonatkozik, az egyiptomi szabadulás értelmezésénél található. E szerint a hétnek ezen a napján az Egyiptomból szabadulásra is emlékezni kell, amikor az Úr megszabadította népét a rabszolgaságból. „Gondolj arra, hogy Egyiptom földjén te magad is rabszolga voltál, de az Úr, a te Istened erős karral kivetett” (MTörv 5,15). A törvény tehát ünneplésre hív, amelyhez hozzátartozik a fárasztó, szolgai munka abbahagyása.

Jézus az Újszövetségben beteljesítette a szombatról szóló tanítást. Ő is az Istentől ajándékba kapott ünnepet állította középpontba, amelyben kifejeződik Isten teremtő és szabadító tette iránti hála, és a felebarát iránti figyelmesség, szeretet, hogy Istent valamennyien ünnepelni tudjuk. Ehhez hozzátartozik az, hogy legalább ezen a napon ne vesszünk el a hétköznapi fárasztó munkában, mert az elvonja a figyelmet az ünnepléstől. Ugyanakkor azt is láthatjuk, hogy sokszor felhívta a figyelmet arra, hogy a felebarát megsegítése, a gyógyítás, az éhség-csillapításhoz szükséges fizikai tevékenység nincs ellentétben a szombati munkabeszüntetés törvényével, mert ezek hozzájárulnak, sőt, szükségesek ahhoz, hogy az ember ünnepelni tudjon. Ilyen értelemben mondja, hogy a „szombat van az emberért, és nem az ember szombatáért” (Mk 2,27). A keresztyén tanítás Jézus feltámadását úgy értelmezi, mint az új teremtést, amelyben

az ember teljesebb módon részesülhet Isten kegyelmében. Ez az ünnep előre jelzi azt is, hogy az ember örök nyugalmat talál Istennél (KEK 2175). Így a kereszténység történetében az Úr napja (magyar nyelven vasárnap) a szombat helyére került, a hét első napjává vált, amelyen a katolikusoknak kötelező szentmisén részt venni, és tartózkodni-

uk kell azoktól a munkáktól, amelyek akadályozzák az Istennek kijáró tisztelet megadását, a test és a lélek pihenését (ET 1247 kánon).

Az utóbbi időben az egyház hangsúlyosabban felhívja a figyelmet az Úr napjának szociális üzenetére is. Ez egyrészt abban nyilvánul meg, hogy a munka – hetenként egy napos – szüneteltetése megszabadítja az embert a munka (rab)szolga jellegétől, ugyanakkor lehetőséget ad arra, hogy mások felé forduljunk és segítsük a rászorultakat. Szent II. János Pál pápa a vasárnapot ezért a „szolidaritás napjának” nevezte, amelyre különféle válságokkal küszködő korunkban igazán nagy szükség is van.

(Berán Ferenc, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának erkölcs-tanára)

Aquinói Szent Tamás imája a szentmise előtt

Örök, mindenható Isten! Közeledek egyszülött Fiaid, Jézus Krisztusnak szentségéhez, közeledek, mint beteg az élet orvosához, tisztátalan az irgalom forrásához, vak az örök dicsőség fényéhez, szegény és ügyefogyott az ég és föld Urához, végtelen irgalmadért könyörgök, kegyeskedj meggyógyítani, mosd le utálatosságom, világosítsd meg vakságom, gazdagítsd szegénységem, fedezd mezítelenségem, hogy az angyalok kenyerét, királyok királyát, uralkodók urát oly tisztelettel és alázattal, annyi töredelemmel és áhítattal, oly hittel, javulási feltétellel és szándékkal vegyem magamhoz, mint lelkem üdvének hasznos. Engedd, Uram, hogy ne csak látszatra vegyem magamhoz Krisztus szent testét és véré, hanem úgy, hogy e szentség erejét és hatását is érezzem. Ó, jóságos Isten! Add, hogy egyszülött Fiadnak, Jézus Krisztusnak testét, melyet a Szűz Máriától vett magára, úgy vegyem magamhoz, hogy ez által misztikus testének élő tagja legyek. Ó, szerelmes Atyám, engedd, hogy a kenyér színe alatt rejlő kedves Fiadat, kit most magamhoz veszek, egykor színről-színre láthassam és az örökkévalóságban vele lehessenek. Ámen.

Szentkirályi Ottó vagyok, Lakitelekről származom és elsőéves papnövendék vagyok az esztergomi szemináriumban. Ennek a plébániának elég jó híre van köztünk a szemináriumban, ezért nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy a Rektor atya ide küldött Önökhöz és megismerkedhetek egy ilyen nagy plébánia életével, és az ide járó közösséggel.

Istennek mindannyiunkkal tervei vannak. És segít is nekünk, abban hogy ezt a szeretettel teli tervet mi felismerjük az életünkben. Néha nagyon érdekes, és néha talán elég fájdalmas leckéket is kapunk, de tanít bennünket és sohasem hagy magunkra. Gyermekként sosem gondoltam arra hogy egy napon itt fogok állni, és a papi hivatásom történetéről mondok beszédet önöknek.

Nekem a gyermekként való ministrálás teljesen kimaradt az életemből, aminek az volt a oka, hogy kisgyermekként reformátusnak kereszteltek meg, és református templomba jártunk. A szüleim közül az anyukám református, apukám katolikus vallású. Elkezdtem hittanra járni, ahol ismerkedtem a református hittel, megtanultam az alap imádságokat sőt le is konfirmáltam általános iskola végén.

Otthon pedig a mamám, aki szintén velünk lakott, tanított a katolikus imákra, emlékszem, tőle tanultam meg a rózsafüzért és az Úrangyala mellett sok más egyéb imát is. Úgy hiszem, az Úr már akkor is erősen munkálkodott bennem a „papi” hivatással kapcsolatban, mert emlékszem gyerekkoromban volt egy idő, amikor református lelkész akartam lenni. Nekem nagyon tetszett ahogy a Lelkészúr beszél a templomban, föl-alá járkál a szószéken és közben lebeg mögötte a palást. Visszagondolva, Ő elég meghatározó személyisége volt mind a gyerekkoromnak, mind a hitbéli fejlődésemnek.

Aztán elég nagy változások történtek az életemben. Mi fiatalok mindannyian másik városba kerültünk középiskolába. Én nem vallásos iskolát választottam és szépen lassan elmaradtak a találkozások, és egyre távolabb kerültem a vallástól is. Az egyik legfájóbb emlékem az volt, amikor anyukám elvált az apukámtól. Nehezen dolgoztam fel ezt, és egy olyan időszakos lett ez az életemnek, amikor nagyon elzártam magamat mind Istentől, mind a külvilágtól.

Aztán következett az, ami, visszalökött az Úr felé. A baráti társaságunkban megismerkedtem egy lánnyal, nálam több évvel idősebb volt ugyan, de azért még fiatal, volt neki munkája, csinos volt stb. És egyszer beszélgetés közben elmondta, hogy Ő egyébként jár misére minden vasárnap. Meglepődtem ezen, hisz úgy gondoltam, és emlékeim is ezt igazolták, hogy templomba csak idősek járnak. Így, pusztán kíváncsiságból én is elmentem egy vasárnapi misére. Ezen a szentmisén történt velem valami meghatározatlan dolog, ott meghallottam valamit, ami csak nekem szólt, amit jólesett hallani, és megragadott. Valahogy más volt, mint a református Istentiszteletek. Valahogy az Oltáriszentség jelenléte szinte teljesen magával ragadott, és akkor elhatároztam, hogy elkezdek újra, immár katolikus misékre járni. Rövidesen a helyi plébános-sal is megismerkedtem, és elsőáldozó lettem. Emlékszem, milyen boldog voltam, hogy most már én is áldozhatok a miséken. Később elkezdtem ministrálni, egyre többet voltam a templomban, hétköznapokon is, megtanultam a sekrestyés feladatokat, előkészítettem a miséket. *(részlet Ottó bemutatkozó beszédéből templomunkban Hivatások vasárnapján)*

Jézus (...) fölkelt a vacsorától, letette felsőruháit, fogott egy kendőt és maga elé kötötte. Azután vizet öntött a mosdótálba, és mosni kezdte a tanítványok lábát, majd megtörölte a derekára kötött kendővel. ... Ha tehát én, az úr és a mester megmostam a lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek. (Jn 13,4-5;15-15)

*„Íme a szent keresztfa,
Rajta függött valaha
a világnak váltsága.
Jöjjetek, hát keresztények,
hódolattal hajtsunk térdet,
üdvözlégy szent keresztfa!”*

Nagyszombat éjszaka - keresztelő

Nagycsütörtök
lábmosás

Nagy péntek
kereszt előtti hódolat

*“MenjeteK, tegyeteK
tanítványommá mind a népeket!
KereszteljeteK meg őket
az Atya, a Fűú és a Szentlélek nevére,
és tanítsátok meg őket mindannak
megtartására, amit
parancsoltam nekteK.
S én veleteK vagyok minden nap
a világ végéig.”
(Mt 28,19-20)*

Évtizedek óta ismét volt templomunknak húsvétvasárnapi feltámadási körmenete, melyen nagyon sokan részt vettünk.

Hála Isten bőséges kegyelmeinek, ebben az évben végre ténylegesen kiléphettünk, vihettünk örömmel, Istent dicsérve a Feltámadt és az

Eukarisztiában is továbbélő Krisztust, hitünk legfőbb középpontját. Jó volt bejárni az ismerős utcákat, énekelve, tanúságot téve a külvilág felé is a keresztények nagy örömeről.

Húsvétvasárnapi körmenet

„0-100 éves” kirándulás a Normafához

„Köszönet a mai napért!
Egyszerűen szuper volt! Hála érte
mindenkinek (a megrendelt jó
időért is)! Öröm, hogy sokan vol-
tunk... Jó volt énekelni a szabad-
ban, s ez egyben evangelizáció is
volt! Jézusért, egymásért! Köszö-
net a jó beszélgetésekért...” É.

6 lelkes RoKis ministráns (István, Isti, Máté, Karcsi, Matyi és Berzsián) várta a június 23-át, amikor is a Főegyházmegye összes ministránsa összegyűlt Esztergomban, hogy egy csodás napot töltsenek el együtt. Szombat reggel Szent Adalbert ünnepén mindenki nagy lelkesedéssel és örömmel indult neki a napnak. A busz csak zengett a sok beszéd-től és nevetéstől.

Esztergomba megérkezvén meghallgattunk egy előadást a Szent Évről, az irgalmasságról, az irgalmasság cselekedeteiről. Aztán következett a szentmise, amely nagyon szép és tartalmas volt, utána kiosztották a csapatokat és ebéd után indulhatott a szokásos akadályverseny, amely öt állomásból állt, melyek a város különböző pontjain voltak (Pl.: Duna-part, szeminárium, bazilika altemploma stb). Voltak pantomimes bibliai jelenetek, szöveg kiegészítés, mondat-összerakás, evős játék stb.

Egész nap nagyon jó volt a hangulat, nagyon sok fiatal jött össze (közel 300-an voltunk), hogy elkezdje gyakorlatba átteni az irgalmasság cselekedeteit. Gyönyörű napsütésben volt részünk, Isten is mellénk állt az időjárással kapcsolatban. Sok-sok tapasztalattal és tudással szálltunk fel a hazamenő buszra. Nagyon köszönöm Istennek, hogy engem is hívott az oltár mellé szolgálni őt. Ez nekem egy nagy elismerés.

/Bőjthe Máté/

*Kezdődik a hosszú túra
Indulunk a messzi útra
Rengeteg a léptünk
Ámulunk, hogy élünk
Neked adjuk, ami nehéz
Dalol a szív, mely Hozzád ér
Utunk forrással tele: János, Lajos
Lelkünk velük ita tod
Áldunk Téged imáinkkal Uram
S köszönjük, hogy nekünk Vagy*

A reggeli mise után a plébániáról indulunk túrázni. Útravalónk egy közös ima, hogy mindig Velünk légy Uram.

A Batthányi térről hévvel megyünk Pomázra, ahol becsöngetünk Ferenc atyához, aki épp hittanórát tart. Megismerkedünk az ottani katekumenekkel, mert gyűjtöd a tanítványokat. Megtudjuk az a, b, c, d kategóriás hívők jellemzőit, hogy legyen mihez igazítanunk hitünk és elkötelezettségünk mértékét.

Búcsút intünk Ferenc atyának és baktatunk föl a hegyre, mert az út, a cél, a fölfelé. Az Élet Igéjéről beszélgetünk, bemutatkozunk, követjük a pásztort, hogy a nyáj ne széledjen szét. Károly atya Jézust köszönti az út szélén. Uram, Te mindenki benn ott vagy.

Bea a Szentföldről mesél. Talán egy csillag engem is odahív majd. Beszélgetünk, kérdezzünk, hallgatunk, imáinkkal Téged hívunk, Jézus, kit a legjobban szeretünk. Kőhegy után Lajos-forrás következik, mert a forrást mindig meg kell találni, hogy tápláléka legyen a léleknek. A kút vize is fölfrissít minket, amit Judit varázsol ki belőle. Erika megörökíti a pillanatnyi szépet és az Irgalmasság Rózsafüzérért imádkozza, és vele együtt mindenki. Életünk legyen egy állandó ima.

18-an megyünk, 18 vándor halad feléd, Jézus. Vársz minket, mindig vársz, és mi csak megyünk, megyünk, hogy átöleljünk Téged. - Farkas Marianna -

Csontra-csont, jó mi még
Lábad édig ér
Vánszorog a test
Lélek viszi egyre fel

Kell a még, távolba ér
Vágyat ki visz
Hozzád ér
A minden Rólad beszél

Február 27-én, reggel 8-kor volt a „gyülekező” a plébánián. 7-kor még fogalmam sem volt, hogy elmegegyek-e a túrára. A testvéremmel mentünk volna és ő noszogatótt, hogy döntsek végre és tartsak velem. Könnyű azt mondani! Számomra nem egyszerű az idegenekkel való ismerkedés. Nehezen nyílok meg és nem tudok természetesen viselkedni ismeretlenek előtt. Nekem ez az egyik legnagyobb próbatétel az életben. Végül győzött a hitem, ami azt sugallta, az Úrért túl kell lépjek a félelmeimen és a gyávaságomon és nem utolsó sorban győzött a tesóm rábeszélő tehetsége. Így 8-kor egy idegen autóban ültem, idegen emberekkel - és a tesómmal - az ország másik felébe tartva (na jó, ez egy kissé túlzás, csak Mátrafüredig mentünk). A mi autónk volt az „ima kocs”, ahogy Károly atya mondta, mert út közben zsolozsmáztunk.

Megérkezve a kirándulás kiindulópontjára, a túrázók egy kört alkottak, mindenki tartott egy rövid bemutatkozást, utána együtt mondtunk el egy imát. És elindultunk. Az elején zavarban voltam: annyi ember és már mindenki ismer mindenkit (vagy legalább nagyjából), ugyan miért akarának velem beszélni, mi lehet bennem olyan érdekes, hogy meg akarjanak ismerni. Hát igen, megint elő jött a kishitúségem, bár tudom nem szabadna. De aztán ahogy elkezdtem beszélgetni az első emberrel, úgy halványodott ez az érzés bennem. A 10. embernél már nem is értettem, mitől féltem úgy az elején. Mindenki kedves volt és érdeklődő, és ez jól esett.

A túra közben időközönként megálltunk és az egész csoport együtt beszélgetett, elmélkedett és imádkozott. Tetszett, hogy így belecsempésztek egy kis lelki feltöltődést is a kirándulásba.

Maga az út nagyon szép volt. Február végén a hegyek közt, olykor-olykor hóval borított részeken, távol a világ zajától és közel Isten hangjához. Ráadásul az előző napokban leesett csapadéktól néhol igazi sártengereken kellett átkelni, ami bár mindenünket átáztatott és bepiszkolt, mindannyiunk számára izgalmas kalandnak bizonyult, amit nem felejt el az ember. Lassan elérkezett a dél, eljött az idő, hogy ebédeljünk. Megint körbe álltunk – gondoltam közös étkezés előtti imát tartunk, ami így is volt – de egyszerre arra lettem figyelmes, hogy mindenki Károly atyát próbálja felhívni. Nem igazán értettem a helyzetet, amíg meg nem szólalt Károly atya telefonja: harangszó. Ez annyira tetszett nekem, olyan kedves dolog volt. Nem is tudom mi fogott meg így egy harangozásban, de valami megfogott.

A kirándulás fénypontja a Sás-tói kilátó volt (bár nem nekem). A csapat fele felment, a másik fele lenn maradt. Én az utóbbiakhoz tartoztam, semmi pénzért fel nem mentem volna, mivel erős tériszonyom van. (Mikor kis korunkban a tesóm és én kaptunk egy emeletes ágyat és úgy volt, enyém lesz a felső szint, úgy megijedtem a magasban, hogy végül a hűgom aludt fönt, én meg lent). De akik felmentek, nem bánták meg.

Délután öt körül értünk vissza a kocsikhoz. A visszafele úton még megálltunk egy benzinkútnál (a csapat nagy részének „sürgős dolga” volt) és egy közös kézfogással elköszöntünk egymástól.

Sokan még visszamentek a plébániára egy ilyenkor szokásos közös vacsorára, de én a tesómmal hazamentem, mert sajna várt rám még egy munka.

Nem bántam meg, hogy elmentem, sőt. Hálás vagyok az Úrnak, hogy részese lehettem ennek az élménynek és hogy nap mint nap – mióta kinyitottam Felé a szívem és érzem szeretetét – újabb és újabb erőt ad, hogy legyőzzem magam és megtanuljak jól szeretni.

- Kovács Orsi -

BANKKÁRTYÁS FIZETÉS

- ♦ Amint hirdettük is már, áprilistól lehet a plébánia irodában bankkártyával is fizetni.
- ♦ bármilyen célú adományt (miseszándék, ablak-felújítás támogatása, virágözás, esküvő, temetés stb.) ill. egyházi hozzájárulást és szentmise szándékot is lehet kártyával fizetni.
- ♦ A bankkal kötött megállapodásunk értelmében a kártyás fizetés a hívek számára **ingyenes**, ezzel szeretné plébániánk az adományozó és adófizető testvéreket támogatni, köszönetét kifejezni!
- ♦ Természetesen, továbbra is lehet a megszokott módon **készpénzben, csekkel** vagy banki átutalással is fizetni!

„Köszönteni jövünk, ó Mária”

10. JUBILEUMI ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR ZARÁNDOKLAT

hazánkért, Budapestért,
Budapest körül,
9 szakaszban

Budapest,
2016. május 28.

Kedves Mindenki!

Amint látjátok, megvan az időpont és az útvonal. A mi plébániánk az 1. szakaszt tervezi megtenni, amely Máriabesnyőről indul Fótra. Indulhat az „Ó Mária akció” plébániánkról is, mindenkit nagy-nagy szeretettel hívok és várok. Senki nem bánja meg! Még előtte való vasárnap hirdetjük az indulás pontos idejét és helyét.

Akli Jutka

RÓZSAFÜZÉRT IMÁDKOZÓK VII. ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJA

Az Irgalmasság Évében
a Rózsafüzér Királynéja Országos Szentélyében
2016. október 1-én
9-16 óráig

Szeretettel hívjuk és várjuk a Szűzanya tisztelőit,
a rózsafüzér imádkozóit (egyéneket, rózsafüzér társulatokat,
plébániai csoportokat egyaránt) országos imatálálkozóinkra
a Budapest-Thököly Úti Rózsafüzér Királynéja Templomba!

A nap programjából:

előadások, elmélkedések, rózsafüzér ima, búcsúi szentmise,
egész nap gyógyási lehetőség

„Azért jöttem, hogy felhívjam az embereket, hogy változtassák meg életüket, és hogy ne bántás meg többé Istent bűneikkel, mivel már eddig is annyira megbántották. Hogy imádkozzák a rózsafüzért és tartsanak bűnbánatot. (...) Ha az emberek megtérnek, béke lesz a földön.”
(A Szűzanya, mint a Rózsafüzér Királynője hatodik fatimái jelzése, 1917. okt. 13.)

A Költészet Napja alkalmából április 10-én verses délutánt tartottunk plébániánkon, ahova szinte mindenki egy-egy verssel érkezett. Szébbnél szébb költeményekkel örvendeztetjük meg egymást, kiderült, hogy igazi szavalóművészek is vannak közöttünk. Hegyi Bori pedig fuvola-szólóival tette még emlékezetesebbé a délutánt.

Játékdélután

Igaznak bizonyult, amit Károly atya hirdetett itt is és minden plébániai program, pl. a kéthavonkénti ROKI délutánok esetében is: ne a „műsor” miatt jöjjünk, hanem hogy együtt lehessünk szeretetben, örömben és Jézus köztünk lehessen.

Kővári Ágnes fuvola-művész és tanítványai április 24-én színvonalas

„ajándékconcerttel” tették széppé a vasárnap délutánt hozzátartozóik, barátaik és plébániánk hívei számára.

Köszönjük!

A képen az orgona egyik legértékesebb sípsora, a Vox Humana látható. Az alatta lévő fadoboz a hibás szelláda

ORGONÁNKRÓL

Kedves Testvérek! Az elmúlt hetekben sokan észrevették, hogy az orgonánk hangját „trombitáló” hangok zavarják. A hiba az egyik szelládban keletkezett, amely az orgona legfőbb alkatrésze. Itt több tömítés elhasználódott, így olyan sípok kapnak egyszerre levegőt, amelyek más hangmagasságon és hangszínen szólnak. A rések folyamatosan tágulnak, ezért szólnak egyre erőteljesebben a „szellemhangok”. A javítás folyamata hosszú és igen költséges. A szelládán álló 250 sípot egyenként ki kell emelni, majd a légmentesen lezárt ládát az orgonaépítő műhelyben szétbontják; ezt követi a szelepek cseréje, majd a láda légmentes lezárása. A visszaépítés után a sípokot újra fel kell hangolni. A javítás költségeit az Alapítványunk forrásai csak rész-

ben fedezik, ezért kérjük a kedves Testvéreket, hogy egyéni felajánlásaik mellett minél szélesebb körben terjesszék családtagjaik és ismerőseik körében is az adó 1% felajánlásának, illetve az egyéni adományozásnak (utalással, csekk befizetésével) a lehetőségét is.

Segítségüket ezúton is köszönjük, és bízunk abban, hogy összefogásunkkal minél előbb elő tudjuk teremteni a javításhoz szükséges összeget!

A Plébánia és az Alapítvány nevében:

Elek Péter

Budapesti Domonkos Templom Orgonabarátai Alapítvány

Technikai számunk az adó 1%-hoz:

18232424-1-43

Az Alapítvány bankszámlája:

10402166-21601527-00000000 (K&H Bank)

Azért szeretek a Boldog Gizella körbe járni, mert:

- Ildikótól megtanulhatam a horgolás alapjait
- Gabitól megtanulhatam a nemezelés alapjait
- Magdi nénitől pedig megtanulhatok mindent a kötéstől és horgolásról.

Miközben két órán keresztül a kisfiammal játszom, amíg én

kézműveskedhetek kedvemre. Szuper állatkákat horgolok a gyerekeinknek, sapkát a nagylányunknak, fülbevalót készíthetek magamnak... Készülhet még telefontok, hímzés, húsvéti bárány, karácsonyfadísz, amit csak el lehet képzelni.

A legfontosabb, hogy közben pedig beszélgetünk, figyelünk egymásra, és ezzel már önmagában mindig szépet alkotunk. És Jézus is ott van velünk, mert mindig összegyűlünk, az Ő nevében is.

- Timi -

BOLDOG GIZELLA ÉLETÉBŐL

„Küldetéstudatuk, hogy a magyarságban már elhintett kereszténység magjait kisarjassák, kiteljesítsék és elmélyítsék, erős kapoccsá vált közöttük, amely megszülette egymás tiszteletét és szeretetét. Gizella a keresztény térítésben férje buzgó segítőtje volt, együtt látogatták végig a Magyarországon sorra születő egyházmegyéket, és sorra ajándékozták a királynő és udvarhölgyei által **szorgalmasan szőtt terítőket, miseruhákat**, melyeket még századokkal később is kegyelettel őriztek a megajándékozott templomokban.”

Janka (3): „Bogi, ne lökdöss, a Jóisten nem ezért teremtett engem!”

Bogi (6): „Na jó, most már elég lesz ebből a zenéből. Tudom, szeretjük Istent, meg minden, de van határa a dolgoknak.”

Virágvasárnap mise előtt elmentünk egy virágboltba venni barkaág csokrot.
Kinga (3) kérte, hadd vihesse ő. Kérdezi: „Mami, vettünk virgácsot?”

Bogi (6) bevitt az óvodába egy Szűz Máriás érmet, nyakláncon.

Mikor mentem érte, épp a mosdóban voltak a csoporttal.

Kislány: - Neked mi van a nyakadban?

Bogi: - Szűz Mária.

Kislány: - Mutasd csak!? Tényleg az. Tudtad, hogy ő Jézusnak az anyukája?

Bogi: - Hááát, nem, mert ő mindannyiunknak az anyukája.

Bogi (3): „Nekem kerek a fülem, ilyennek készítette az angyal.”

Bogi: Ha felnőtt leszek, sok gyerekem lesz. Apa: És hogy fogják őket hívni?

Bogi: Balázs lesz mind.

Lenke (4) énekel:

„Énekelj az Úrnak, énekelj, hogy meghallja, énekelj, hogy jól essen neki.”

Karcsi (10): „Ha Dorka nem szeret, akkor pap lesz. Utána püspök. Majd pápa!”

Máté (4):

„Paff, a bűnös sárkány”

Mai hittan után (emberhalászat volt a téma sejtésem szerint): „Jézus horgászott.”

Kérdeztem Mátét, mit ünneplünk Húsvétkor.

- „A Nagyböjt végét.”

Nórinak (6) a gyerek imakönyvében vannak az étkezéshez tartozó imádságok, képekkel, ezt sokszor nézegeti.

Az egyik étkezésnél is ez volt a kezében.

Nóri: „Imádkozzuk azt anyá, mikor az angyalok szürcsölik a levest!”

Kinga (3) - Megcsikiztem a pocakját, kérdeztem: „Mi van itt?”

Erre ő: „Jézus”

Kérdezem tőle. „Hol van Jézus?”

„A szívemben!”- feleli.

Angi (3) kérdezte egyszer: Jézus sírt a sírban?

Gyümölcsoltó Boldogasszony

Plébániatakarítás

Nagy öröm, hogy sokan magukénak érzik templomunkat, plébániánkat, meghallják a különféle liturgikus eseményekre, közös programokra, közös munkákra szóló meghívásokat. Milyen szép együtt építeni Isten Országát itt a ROKI-ban!

Sekrestyésünk más munkahelyre távozása óta, - akinek ezúton is köszönjük 3 éves szolgálatát -, hét-nyolc testvérünk önkéntesen, összefogva és nagy szeretettel, egymást váltva, a napokat beosztva oldja meg a misék, temetések kapcsán a sekrestyei szolgálatot. Isten fizesse meg szolgálatukat!

Károly a.

SZÍNES ÓLOMÜVEG-ABLAK FELÚJÍTÁS

Ahogy 2014-ben közös erővel tudtuk előteremteni rózsablakunk rekonstrukciós költségeinek hiányzó 4 millió forintját, úgy most ismét a kedves testvérek nagylelkű hozzájárulását kérjük, mert a két legrosszabb állapotú hármás lánzsaablak felújításának költségeihez még közel 5 millió forint önerőt kell előteremtünk. A nagylelkű adakozók a szép üveglak-jegy mellé a restaurálás alatt álló összetöredezett színes ablakok egy-egy lecsiszolt darabkáját is megkapják emlékképpen.

Javítás alatt álló ablakunk Tóth Erzsébet üvegfestő-restaurátor műhelyében

A Mária Múve (Fokoláre) Mozgalom éves lelkgyakorlatát minden évben megrendezik Magyarországon is, idén három különböző helyszínen volt magyar Máriapoli. Plébániánkat húsz fellelti létszámmal képviseltük a több, mint 700 résztvevős zánkai Máriapolin, ahol öt napon át tanulhattuk és élvezhettük fiatalok

és korábban születtettek az evangélium életre váltásának és a kölcsönös szeretetnek a frissességét, örömet. A zánkai Máriapolin előadást tartott és szentmisét mutatott be többek között dr. Székely János püspök atya is.

Máriapoli Rómában - Ferenc pápával

„Nagy munkát végeztek, erdővé alakítjátok a sivatagot. A sivatag csúnya, akár a szívünkben van, akár a városok, a külterületek vagy a védett negyedek területén. Az erdő pedig teli van élettel, rendezetlen ugyan, de ilyen az élet.” Ferenc pápa e szavakkal fordult a Fokoláre Mozgalom római Máriapolijának résztvevői-

hez meglepetésszerű látogatása alkalmával április 24-én, az Irgalmasság évében. Ferenc pápa rögtönzött beszéddel fordult a jelenlévőkhez: *„omnan fogadjátok az életet, ahonnan jön, mint a kapus a labdát... Ne féljete a konfliktustól, mely kockázatot és lehetőségeket rejt. Megismerkedni kockázatos számomra is és a másik számára is, akihez odalépek. Viszont soha de soha ne forduljunk el azért, hogy ne lássuk. Vállalnunk kell a kockázatot, kézbe kell vennünk.”* Nem tágított: *„Lépjünk oda!”* És így folytatta: *„Néztétek meg az emberek arcát az utcán: mindenki magába zárkózik, nincs egy mosoly vagy gyengédség, nincs emberbaráti viszony a járóelők között. Ahol nincs emberbaráti viszony, ott gyűlölet van, háború. Különböző helyszíneken éljük meg a harmadik világháborút.”*

A PÁPA IMASZÁNDÉKA:

Május

Egyetemes: *hogy a világ összes országában a nőket tiszteljék és becsüljék, és hogy kellően értékeljék az ő szociális tevékenységüket.*

Evangelizációs: *Hogy a családok, közösségek és csoportok között terjedjen a békéért és az evangelizációért imádkozott rózsafüzér.*

MÁJUSI ÉLETIGE

„Velük fog lakni és ők az ő népe lesznek, és maga az Isten lesz velük.” (Jel 21,3)

A MÁJUSI IGENMAGYARÁZATBÓL:

„Az ehavi életigétől vezérelve gyakorlatozunk hát abban, hogy értékeljük a különbözőséget, tiszteljük a másikat, hogy úgy tekintsünk rá, mint aki hozzám tartozik: én vagyok a másik, a másik pedig én, a másik bennem él, én pedig a másikban. Kezdjük azokkal, akikkel minden nap együtt vagyunk. Így helyet teremtünk Istennek közöttünk.”

A plébános májusi imaszándékai

ÖRVENDETES

- Az édesanyákért, hogy máriás lelkületűek legyenek

VILÁGOSSÁG

- Hogy az Oltáriszentség (szentáldozás, szentségimádás) rendszeres táplálékunk, erőforrásunk legyen

FAJDALMAS

- Hogy keresztjeinket krisztusi lelkülettel tudjuk fogadni és hordozni

DICSŐSÉGES

- A Szentlélek hét ajándékaért

**FELNÓTT ELSŐÁLDOZÓK
TEMPLOMUNKBAN:**

Flaisz Gábor
Ubornyák Zsuzsanna
Weninger Klára

**A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN
RÉSZESÜL TEK TEMPLOMUNKBAN:**

Ubornyák Zsuzsanna
Weninger Klára

SZENTMISÉK RENDJE

PLÉBÁNAI KÖZÖSSÉGÜNK SZENTMISÉJE:

(RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNÉJA
TEMPLOM

1146 Bp. Thököly út 56.)

VASÁRNAP *de. 10 óra*

TOVÁBBI SZENTMISÉK:

Sze és Szo: *reggel 7 óra*

H, K, Cs, P, V: *este 6 óra*

Urnalátogatás

A szentmisék előtt és alatt

MÁJUSBAN
MINDEN NAP
A LORETTÓI LITANIÁT
IMÁDKOZZUK
A SZŰZANYA
TISZTELETÉRE

HÉTKÖZNAP
A SZENTMISÉK UTÁN,
VASÁRNAP AZ ESTI
SZENTMISE ELŐTT.

MÁRIÁT DICSÉRNİ,
HÍVEK JÖJJETEK!

*Köszönettel fogadjuk, ha 200 Ft
adománnyal hozzá tud járulni
újságunk előállítási költségeihez.*

RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNÉJA
PLÉBÁNIA ÉLETE

PLÉBÁNIA IRODA

HÉTFŐ: 8:00 – 10:00 óráig

KEDD: 8:00 – 9:30 óráig

SZERDA: 15:30 – 17:30 óráig

PÉNTEK: 15:30 – 17:30 óráig

Telefonszámunk: 06-30/884-7050

(irodaidőben hívható - egyházi flottás)

E-mail: iroda@rozsafuzerkiralyneja.hu

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

Címünk: 1146 Budapest, Thököly út 56.

Honlapunk: www.rozsafuzerkiralyneja.hu

Bankszámlaszámunk:

CIB 10701049-47209503-51 100005

SZENTSÉGIMÁDÁS:

- ♦ *Plébániai közösségünk havi közös szentségimádása:*
minden elsőpénteken
- az esti szentmise után ½ 8-ig
- ♦ *minden további péntek este:*
szentmise után ½ 8-ig (csendes)
- ♦ *minden hó 2. vasárnapján:*
de. 11 órától engesztelő imaóra

RÓZSAFÜZÉR IMA:

- ♦ Minden kedd, péntek és vasárnap
17 óra, ill. a hónap első vasárnapján
a délelőtti szentmise előtt ¼ 10-től

GYÓNTATÁS:

- ♦ a szentmisék előtt vagy az atyával
előre egyeztetve külön időpontban is

Nagy Károly plébános

Mobil: 06-30/701-9897

E-mail: nk@rozsafuzerkiralyneja.hu

Felelős kiadó: Nagy Károly plébános

Szerkesztő: Capdeboné Szabó Viktória

E-mail: capdebone@gmail.com

Közreműködik a Kommunikációs Munkacsoport